

- 2) Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz līdzekļu, citu finanšu aktīvu vai saimniecisko resursu, kas ievākti vai iegūti no trešām personām, nodošanu juridiskai personai, grupai vai organizācijai, kas ir iekļauta šīs regulas 2. panta 3. punktā paredzētajā sarakstā, ko veic šīs juridiskās personas, grupas vai organizācijas biedrs.

(¹) OV C 148, 05.06.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 1. jūlija spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Doris Povse/Mauro Alpagó

(Lieta C-211/10 PPU) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Laulības lietas un lietas par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Bērna nelikumīga aizvešana — Pagaidu pasākumi saistībā ar “vecāku lēmumu pieņemšanas tiesībām” — Aizgādības tiesības — Spriedums par bērna atpakaļatdošanu — Izpilde — Jurisdikcija — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība)

(2010/C 234/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Doris Povse

Atbildētājs: Mauro Alpagó

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 10. panta b) punkta iv) apakšpunkta, 11. panta 8. punkta, 42. panta 2. punkta un 47. panta 2. punkta interpretācija — Bērna nolaupī-

šana — Dalībvalsts tiesu kompetence pieņemt nolēmumu, ar ko uzdod bērna atpakaļatdošanu uz šo valsti, ja bērns vairāk nekā gadu dzīvo citā dalībvalstī un ja minētās izcelsmes valsts tiesas pēc nolaupīšanas ir pieņēmušas nolēmumu, ar kuru vecāku aizgādības tiesības pagaidām tika piešķirtas tam no vecākiem, kurš bērnu ir nolaupījis — Iespēja bērna interesēs atteikt tāda nolēmuma izpildi, ar ko uzdod viņa atpakaļatdošanu uz pirmo valsti

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 10. panta b) punkta iv) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas izpratnē pagaidu pasākums nav “spriedums par aizgādību, kas neparedz bērna atpakaļatdošanu” un ar to nevar pamatot jurisdikcijas nodošanu tās dalībvalsts tiesām, uz kuru bērns ir nelikumīgi aizvests;
- 2) Regulas Nr. 2201/2003 11. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma ir piemērojama kompetentās tiesas spriedumam, kurā ir norīkota bērna atpakaļatdošana, pat ja pirms tam šī paša tiesa nav pieņēmusi galīgo spriedumu par bērna aizgādības tiesībām;
- 3) Regulas Nr. 2201/2003 47. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes dalībvalsts tiesas vēlāk taisīts spriedums, ar kuru tiek piešķirtas pagaidu aizgādības tiesības un kurš ir uzskatāms par izpildāmu saskaņā ar šīs valsts tiesībām, nevar liegt izpildīt ar apliecību apstiprinātu spriedumu, kurš agrāk ir taisīts izcelsmes dalībvalstī un kurā ir norīkota bērna atpakaļatdošana;
- 4) ar apliecību apstiprināta sprieduma izpildi izpildes dalībvalstī nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka, tā kā pēc šī sprieduma taisīšanas ir mainījušies apstākļi, šī izpilde var nopietni apdraudēt bērna intereses. Šādas izmaiņas ir jānorāda kompetentajā izcelsmes tiesā, kurā arī ir jāiesniedz iespējamais lūgums par tās sprieduma izpildes apturēšanu.

(¹) OV C 179, 03.07.2010.